

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra O hvilket Himmel Vand

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965877216/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Og Aandens Naade skænkte.
O dybe Vand! fordi
Den al min Nød nedsenkte.
O spøde Stund! hvori
Jeg baaren blev saa fri.

2.

Du Naade-Dagning est,
Mit Haahes Morgen-Røde,
Min første Fryde-Fest,
Kan al mit Liv forsøde.
Hvi skulde ej bestaae,
Hvad plantet er ved Aae?
Thi er jeg vel til Modc
Ved HErrrens Huses Gode.
Men JEsu! selv forteen,
At og din Kirke-Pode
I Dommen er en reen
Min Viinstoks Art og Green.

Nr. 304. - XXI.

1.

A k Fader! lad dit Ord og Aand
Dog ret faa Overhaand!
Og see, hvor fuld din Urtegaard
Af Torn' og Tidsel staaer!

1. 8: Ap. G. 2, 38; Tit. 3, 5. — 1, 10: *den* dæben. — 1, 12: *baaren* fædt, genfædt, Joh. 3, 5; *fri*: Dæben friser fra dæden og djevelens (katekismen). — 2, 2: *Haabes* håb. — 2, 6: *ved Aae* jfr. 1, 1-2; et træ, der er plantet ved vandet, visner ikke. — 2, 7: *(til) dærtor*. — 2, 9: *forteen* giv. — 2, 10: *Pode* her podekvist, se under nr. 10, 1, 3; *Kirke-Pode*, den, som er indpodet i kirken, jfr. Rom. 11, 17 flg. og Kirke-Ritual 1685: *at* [Barnet] maa, naar det opvexer, blive ved Christum, ligesom det nu ved Dæbmen er indpodet udi hæmnen; *taukaa om Indpodning i Kristus* selv ligger bagved i 1, 12. — 2, 12: *min Viinstok* Kristus som det vintræ, hvorpa jeg er en gren. Job, 16, 5.

Nr. 304. - XXI. Original. En treenighedssalme med et vers rettet til hver af de tre gudommelige personer. Sammen, hvilke udgangspunkter er ordet og Aanden, har karakter af et neddrab, og baggrunden må være den tilbagegang i kristeligt liv, som på forskellig måde gjorde sig gældende fra midten af det 18. århundrede. Om Brorsons sorg herover har vi vidnesbyrd i hans visitatsberetninger fra 1751 og fra Arne og omkring 1760. Den spores også i digtet om Lissabone undergang, 1756, og i hans latinske afhandling De vexillo ecclesiae, 1790, se L. J. Koch, Salmedigteren Brorson 1791, s. 140 ff., 2 1932, s. 148 ff.; Brorson-Studier 1998, s. 48 ff., 53. — 1, 3: *din Urtegaard* kirken. — 1, 4: jfr. Mt. 7, 16; 13, 7; Hebr. 6, 8.